

Овако је то било, Бранко Стевановић
Ни ја не знам шта је ово

Као што видите по наслову ни ја не знам шта је ово. Како онда то вама да пренесем?! Не знам, биће тешко.

Има ту свега и смешних, чудних, занимљивих прича и прича без иког свог. А има и прича које нисам могла да разумем, а ја се трудим да разумем све. Да ли сте ви разумели причу „Понекад“? „Понекад је ноћ је тако велика, превелика... а човек тако мален, премален, као да му је дете родитељ.“ Да ли ово вама има смисла? Могу да вам пишем о декином лету, а то је и смешно и занимљиво. Ту се ради о деки који је летео, да, знам, нема смисла, али ако се прочита до краја добија смисао јер сазнајемо да је дека папагај. Мислим да је тако и са осталим причама, ако прочитамо до краја свака прича има свој смисао и свако је разуме на свој начин. Ето разумела сам и причу са Деда мразом, али и даље ме иста мука мучи, да ли он заиста постоји или не? Шта ви мислите о томе? Ја мислим да сви ми понекад, као у причи, будемо у неком дремажу и када се пробудимо не знамо да ли смо се пробудили или не. Сви ми будемо у неком бегству у свету досаде са неким цврчком ког свако вече слушамо, али није наш.

Ову књигу бих препоручила свима вама, не знам како ћете је ви разумети, али верујем да ће вам се све приче свидети и оставити утисак, а ако будете разумели причу „Понекад“ јавите ми.